

ISSN -1454 - 5926

ANUARUL COLEGIULUI NAȚIONAL "UNIREA" Brașov - 2014-2015

ANUARUL
COLEGIULUI
NAȚIONAL
"UNIREA"
Brașov

ANUARUL
COLEGIULUI NAȚIONAL
„UNIREA”
Brașov
2014 - 2015

Elaborat de:

- Prof. Gabriela Hurghiș – director
- Prof. Mihaela Ciobanu – director adjunct
- Prof. Ioan Halmaghi
- Prof. Sorin Cocoradă - machetare
- Prof. Andrei Dimeny - copertă
- Prof. Adrian Iliuțeanu - colaborator
- Prof. Maria Cecilia Șoșu - colaborator
- Camelia Dragotă – secretar șef

Brașov, 2015

Imnul Colegiului Național „Unirea”, Brașov

Cu bucurie de viață plină
Port către mâine ce azi e lumină:
Semne din Carte, mirări de poet
Și visul senin de adolescent.

Refren

*„Unirea” ne face unul din toți
Și nu-i anevoie drumul stelei pe bolți,
Ne pune în suflet starea de zbor,
Speranță aceluiași dor.*

Foaie de minte, foaie de suflet,
Prinse-ntre rânduri, lacrimă și zâmbet;
Las reveria unei ferești
Și banca ce ne-a făcut colegi.

Refren

*„Unirea” ne face unul din toți
Și nu-i anevoie drumul stelei pe bolți,
Ne pune în suflet starea de zbor,
Speranță aceluiași dor.*

Vouă speranțe, vouă profesori,
Luând aminte plinele-nțelesuri,
Redăm „Unirea” celor ce vin
Iar vouă izbândă și senin.

Muzică și text: prof. **Nelu MORAR**

Dragi cititori,

Într-o după amiază însorită de toamnă târzie, am stat la taifas cu un album de fotografii care a immortalizat multe din momentele cele mai frumoase din anul școlar 2014-2015 și am retrăit cu bucurie o parte din ceea ce împreună am făurit timp de un an de zile.

Primele imagini sunt legate, evident, de începutul anului: bobocii de clasa a V-a și de a IX-a emoționați de noutate, bucușoși că au reușit să ocupe locurile râvnite, curioși să cunoască profesori și colegi noi. Tot în luna septembrie am admirat din nou afișele realizate cu ocazia Zilei Europene a Limbilor Moderne.

Balul bobocilor a fost evenimentul care ne-a permis tuturor să-i cunoaștem mai bine pe liceenii curajoși care au participat la concursul pentru Miss și Mister UNIREA 2014, dar și pe elevii clasei a XI-a B, în calitate de organizatori. Părinții care au contribuit la reușita balului nu apar în fotografiile din albumul meu, de aceea îi voi numi în semn de prețuire și pentru a le mulțumi că au fost alături de noi: doamnele Nicoleta Iuliana BĂLAN și Anuța MOCA-GRAMA.

Feeria Crăciunului ne cuprinde în fiecare iarnă, dar am sentimentul că serbarea din 2014 a fost cea mai frumoasă din ultimii zece ani. A plutit în aer buna dispoziție și s-a amestecat cu generozitatea uniriștilor care au strâns daruri pentru persoanele singure și cele aflate în dificultate.

Ziua Colegiului Național „Unirea” este fixată de pelicula fotografică în momentele ei diferite: sesiunea de comunicări pe discipline, concursuri, expoziția de fotografie și desene de care se îngrijește în fiecare an domnul profesor Andrei DIMENY, întâlnirea absolvenților uniriști, invitații doamnei profesoare Cecilia ȘOȘU la o ceașcă de ceai, Hora Unirii din curtea școlii și spectacolul omagial de la sala Reduta. Impecabili au fost cei care ne-au delectat timp de două ore: poetul Adrian MUNTENU, absolvent al Colegiului, cu un recital din volumul Fluturile din fântână, corul, recitatorii, actorii, soliștii îndrumați de profesorii coordonatori – Mihaela MUREȘAN și Luminița COCOȘ.

Derulez mai departe fotografiile și mă opresc la chipurile zâmbitoare ale grupului de elevi din Ostende, partenerii noștri în schimbul școlar anual coordonat, din partea belgiană de profesorii Bart BROIDIOI și Willem DORCHAIN și din

partea română de Maria AXENTE și Ana-Maria ȘENDRUC.

Tot la parteneriate am găsit imagini de la FIT 4 YOU, organizat de firmele germane din Brașov, proiect coordonat, din partea școlii de directorul adjunct, prof. Mihaela CIOBANU.

Spre sfârșitul anului evenimentele s-au succedat cu repeziciune, dominate de stegulețele de avertizare ale examenului de Bacalaureat care începuse numărătoarea inversă: atestate, probă anticipată, competențe lingvistice și digitale. Tot atunci au trăit emoțiile examenului și absolvenții clasei a VIII-a, un examen hotărâtor pentru alegerea liceului. Promovabilitatea de 99% dovedește că elevii preluați în clasa a IX-a au fost intruiți corect și au păstrat constant interesul pentru învățatură.

În vacanță am primit ultima veste bună pentru activitatea desfășurată în anul 2014 - 2015: Colegiul Național „Unirea” din Brașov a primit titlul Label FrancEducation, acordat de Ministerul Educației Naționale din Franța pentru calitatea predării limbii franceze în instituție. Acest titlu a fost acordat numai pentru 7 licee din România și suntem conștienți că este o distincție meritată.

Toate aceste întâmplări frumoase nu s-ar fi petrecut dacă în școala noastră nu ar fi venit elevii minunați pe care îi avem, dacă întreg personalul nu le-ar fi oferit o îndrumare competentă, dacă părinții nu ar fi fost alături de noi în realizarea planurilor.

Un sincer MULȚUMESC tuturor.

Gabriela HURGHÎȘ,
Directorul Colegiului Național „Unirea”

Echipa managerială a școlii :

- prof. Hurghiș Gabriela Casandra – Director
- prof. Ciobanu Mihaela – Director adjunt

Consiliul de Administrație :

- prof. Alupoaei Ramona
- prof. Cocoradă Sorin
- prof. Croitoru Gabriela
- prof. Horjea Claudiu
- Martin Vasile – reprezentant al Primarului
- Duțu Tudor – consilier local
- Ciovică Octavian Eugen – consilier local
- Pușcariu Radu – consilier local
- Enescu Liliana – reprezentant din partea Asociației de părinți a Colegiului.
- Borcoman Raluca – reprezentant din partea Asociației de părinți a Colegiului.
- Dincă Stelian – reprezentant al părinților.

**Încadrarea cu personal didactic
în anul școlar 2014-2015**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția	Studii	Disciplina	Încadrarea	Grad	Vechime		Diriginte
							înv.	unitate	
1	Hurghiș Gabriela Casandra	Director	Fac. de Filologie	Lb. franceză	Titular	I	28	11	-
2	Ciobanu Mihaela	Director adj	Fac. de Matematică- Informatică	Matematică	Titular	I	22	9	-
3	Horjea Claudiu Gheorghe	Profesor	Fac. de Litere	Lb. română	Titular	I	20	14	XI D
4	Savin Neculai	Profesor	Fac. de Științe	Lb. română	Titular	Dr	17	14	Inspe- ctor
5	Alupoaei Ramona	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. română	Titular	Dr.	15	2	XII A
6	Cocoș Luminița	Profesor	Fac. de Lb. și Lit. Română	Lb. română	Titular	I	29	11	XI E
7	Palas Crina Mihaela	Profesor	Fac. de Științe	Lb. română	Titular	II	16	8	-
8	Tatis Checo Nicoleta	Profesor	Fac. de Litere	Lb. română	Detașat	II	8	2	VIII C
9	Vlad Mariana	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. franceză	Pensionar- po	I	38	22	-
10	Petrea Aurelia Aurora	Profesor	Fac. de Litere	Lb. franceză	Titular	II	10	6	CIC
11	Drăgan Claudia Marcela	Profesor	Fac. de Litere	Lb. franceză	Titular	II	11	7	VIII A
12	Monescu Alina	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. engleză	Titular	Def	5	-	V

13	Luca Magdolna	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. engleză	Titular	I	32	24	-
14	Alexe Antoaneta Luminița	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. engleză	Pensionar-pco	I	39	22	-
15	Petrescu Laura	Profesor	Fac. de Limbi Străine	Lb. engleză Lb. germană	Titular	I	35	24	-
16	Giurgiu Elisabeta	Profesor	Fac. de Geografie -biologie	Geografie-lb.franceza	Titular	I	26	17	XI A
17	Șendruc Ana-Maria	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. engleză-lb.franceză	Titular	I	12	1	X B
18	Veștea Mura	Profesor	I.E.F.S.	Ed. fizică	Titular	I	29	12	-
19	Mut Zsofia Judith	Profesor	Fac.de Științe	Lb. engleză	Titular	II	10	8	-
20	Nemeș Eniko Mihaela	Profesor	Fac.de Litere	Lb.spaniolă	Suplinitor	II	11	6	IX A
21	Constantin Mihaela	Profesor	Fac. de Științe	Lb. italiană Lb. franceză	Titular	II	15	3	X C
22	Croitoru Gabriela	Pofesor	Fac.de Filologie	Lb.spaniolă Lb.franceză	Titular	I	33	9	X E
23	Ilaș Magdalena	Profesor	Fac. de filosofie	Filosofie	Titular	I	23	1	IX C
14	Măgirescu Florina Magdalena	Profesor	Fac.de Limbi și Literaturi Străine	Lb.spaniolă	Titular	I	14	4	CIC
25	Roșca Claudia Maria	Profesor	Fac.de Limbi și Literaturi Străine	Lb. engleză	Titular	I	16	7	VIA
26	Alemaný Giner LLuis Vicent	Profesor	Fac. de filologie	Lb.spaniolă	Suplinitor	Def	7	-	-
27	Andronescu Cristina Elena	Profesor	Fac. de Fizică	Fizică	Detășat	I	19	1	-
28	Licuța Cristina-Ilieana	Profesor	Fac. de Litere	Lb.română-lb. engleză	Titular	Def	9	1	-

29	Șoșu Maria Cecilia	Profesor	Fac.de Limbi și Literaturi Străine	Lb.latină	Titular	I	23	7	XI C
30	Iliuțeanu Adrian	Profesor	Fac. de Istorie- Filosofie	Istorie	Titular	I	38	27	XII B
31	Baciu Liviu Mircea	Profesor	Fac. de Istorie	Istorie	Titular	I	20	19	XII D
32	Halmaghi Ioan	Profesor	Fac. de Istorie	Istorie	Titular	I	38	12	XI B
33	Luca Laurențiu Nicolae	Profesor	Fac. de Istorie- Filosofie	Filosofie	Titular	Def	35	29	-
34	Gușu Marina	Profesor	Fac. de Educație fizică și sport	Ed.fizică	Titular- completare normă	I	27	-	-
35	Pascinschi Elena	Profesor	Fac. de Matematică	Matematică	Detașat	I	26	-	-
36	Trofin Rusu Claudia	Profesor- psiholog	Facultatea de Psihologie	Psdihologie	Detașat	Def	6	-	-
37	Tripșa Florența	Profesor	Fac. de Științe	Matematică	Titular	Def	16	5	IX D
38	Țăranu Ionela Nicoleta	Profesor	Fac. de Matematică- Fizică	Matematică	Detașat	II	10	1	VIII B
39	Cocoradă Sorin Gheorghe	Profesor	Fac.de Matematică- Mecanică	Matematică	Titular	I	40	10	XII E
40	Stoian Elena	Profesor	Fac. de Informatică	Informatica	Titular	I	15	-	IX E
41	Doka Ciprian	Profesor	Fac.de Fizică Chimie	Chimie	Titular	I	16	-	IX B
42	Iliescu Cornelia	Profesor-	Fac.TCM + Informatică	Informatică	Titular	I	28	6	Insp.
43	Buzulescu Dana	Profesor	Fac. de Fizică	Fizică	Titular	I	19	3	-
44	Cioceanu Silviana	Profesor	Fac. de Fizică	Fizică	Titular	I	29	5	Insp.
45	Gârleanu Elena	Profesor	Fac. de Ed.Tehnologică	Educație tehnologică	Compl. de normă	I	38	1	-

46	Chirilă Magdalena	Profesor	Fac. de Fizică	Fizică	Pensionar- pco	I	38	22	-
47	Tacea Corina	Profesor	Fac.de Matematică Informatică	T.I.C	Suplinitor	Def.	6	-	-
48	Vaida Ancuța Mihaela	Profesor	Fac. de Științe	Fizică	Titular completare normă	I	17		
49	Dudu Roxana	Profesor	Fac.de Filologie	Lb. română	Suplinitor	Def	7	-	X A
50	Spătaru Cătălin Nicolae	Profesor	Fac. de Teologie ortodoxă	Religie	Detașat	Def	6	1	-
51	Axente Maria Constanța	Profesor	Fac. de Geografie	Geografie	Titular	I	18	18	X D
52	Manea Vasile	Profesor	Fac. de Istorie	Istorie	PCO	I	33	5	
53	Butoeru Anca	Profesor	Fac. de Biologie	Biologie	Titular	I	17	5	VII A
54	Constantin Daniela	Profesor	Fac.de Filologie	Lb. Spaniolă	Tit-compl. normă	Def	24	-	-
55	Păștin Mugurel Laurențiu	Profesor	Fac.de Ed.Fizică și Sport	Ed.fizică	Titular	I	16	11	VII B
56	Dimeny Andrei	Profesor	Fac.Arte Plastice	Ed.plastică	Detașat	Def	15	7	-
57	Mureșan Mihaela	Profesor	Fac.de Pedagogogie muzicală	Ed.plastică	Suplinitor	Def	7	-	XII C
58	Borsan Gabriela Ana	Profesor	Fac. de Teologie	Religie	Titular	I	18	6	-
59	Mănoiu Astrid Lelia	Profesor	Academia de Muzică	Ed.muzicală	Titular	I	10	10	CIC
60	Ferțu Carmen	Profesor	Facultatea de Matematică	Matematică	Tit-compl. normă	I	27	-	-
61	Vasile Daniela	Profesor	Facultatea de Chimie Fizică	Chimie	Suplinitor	Def	4	-	-
62	Iurea Daniela	Profesor	Facultatea de știința mediului	Geografie	Suplinitor	Deb	-	-	-

63	Constandes Livia	Profesor	Fac. de Științe	Biologie	Tit-compl. normă	Def	27	-	-
64	Dubiț Adriana	Profesor	Facultatea de matematică informatică	T.I.C	Suplinitor	II	10	1	-
65	Sabău Mirela	Profesor	Facultatea de fizică	Fizică	Detășat	I	18	-	-
66	Stănescu Florin	Profesor	Facultatea de Teologie ortodoxă	Religie	Suplinitor	Def	7	1	-
67	Aupici Irina	Profesor	Facultatea de informatică	Informatică	PCO	I	10	-	-

TABEL NOMINAL
cuprinzând personalul didactic auxiliar și nedidactic
an școlar 2014-2015

Numele și prenumele	Funcția
Dragotă Camelia	secretar șef
Kantor Mirela Violeta	secretar
ing.Teritean Mihaela	administrator rețea informatică
Adam Georgiana Simona	Administrator financiar gr.I- contabil sef
Kolozsi Simona	laborant
Măhuleț Iuliana	bibliotecar
Grițu Ioan	administrator patrimoniu tr.I.
Pavăl Dumitru	Muncitor III- fochist
Postolache Ghiorgi	Muncitor III
Postolache Constantin	Muncitor V- fochist
Ciofu Nicolae	Paznic I
Lacatus Carmen	Îngrijitoare I
Coman Irina	Îngrijitoare I
Muntean Rădița	Îngrijitoare I

Promoția

a

**Liceului "Unirea"- Brașov
(Colegiului național "Unirea" - Brașov)**

**La aniversarea a 50 de ani
de la absolvire !**

					
Guja Iulian	Cobîrzan Ion	Stoide Eufrosina	Matei Valeria	Ciobanu Valentin	Florea Natalia
					
Ciurea Rodica	Cămărăscu Ana	Jianu Traian	Vizitiu Dumitru	Tatu Horațiu	Pivoran
					
Mihăilescu Dan	Muranski Ladislau	Colan Maria	Botez Maria	Marinescu Rareș	Cireș- Cocca Henrieta

Omagiu și
Recunoștință
Dascălilor
Noștri !

Aniversări:

90 de ani de la înființarea IAR Brașov

Industria brașoveană a cunoscut un nou avânt după Primul Război Mondial:

Fabrica de Utilaje Hidraulice Schiel se înființează în 1919, în 1921 se înființează Fabrica de Automobile și Locomotive ROMLOC, iar în anul 1925 IAR care produce primele avioane românești testate în cel de-al doilea război mondial împotriva Uniunii Sovietice.

Industria Aeronautică Română a fost fondată la 1 noiembrie 1925, ca societate pe acțiuni. La început acțiunile au aparținut uzinelor Blériot-Spad și Lorraine-Dietrich, fabricii Astra Arad (care a contribuit cu utilaje și personal de specialitate), precum și statului român (care a contribuit pe lângă terenul pentru construcția uzinelor și amenajarea unui aerodrom, și cu o sumă importantă de bani). În decurs de aproape un deceniu și jumătate, statul român a cumpărat acțiunile deținute de uzinele franceze, astfel că la 1 septembrie 1938 uzinele au devenit în întregime proprietate a statului român, devenind regie autonomă de stat.¹

Încă de la înființarea lor, uzinele I.A.R. au avut o organizare deosebită, la nivelul industriilor aeronautice celor mai dezvoltate la acea vreme, cuprinzând de fapt două unități de fabricație distincte: o secție de celule (construcții de avioane) și o secție de motoare. La uzinele I.A.R. din Brașov au fost construite multe tipuri de avioane cu motoarele respective, de concepție proprie sau în licență, de toate categoriile: de scoală și antrenament, de sport și turism aerian, de mare raid, precum și avioane militare de vânătoare, de asalt, de bombardament în picaj, de observație, de recunoaștere, de bombardament. Prima comandă pentru nevoile aviației militare au constituit-o 30 de avioane Morane-Saulnier M.S.35, serie care a fost terminată în toamna anului 1928. Următoarea comandă a fost pentru 70 de aparate de tip Potez XXV de recunoaștere și bombardament. Cele două tipuri de aparate au fost construite în baza unor licențe de fabricație obținute de la uzinele franceze respective. Primul avion purtând denumirea I.A.R. a ieșit pe porțile uzinei în anul 1930. Era prototipul unui avion de vânătoare I.A.R. C.V.11, realizat după proiectul inginerului Elie Carafoli în colaborare cu inginerul francez Lucien Virnoux. Formula constructivă adoptată, precum și calitățile sale de zbor îl plasau printre cele mai bune avioane din lume din categoria respectivă. Dintre cele 21 de tipuri de avioane construite la I.A.R. Brașov până la încheierea celui de al doilea război mondial 15 tipuri au fost proiectate în cadrul uzinei. Dintre acestea s-au remarcat în mod deosebit, prin performanțele lor următoarele: I.A.R. 16 cu care în 1935 s-a stabilit recordul național la înălțime (11.631 m)

¹ *Proiectanți, constructori și industria aeronautică în perioada 1920–1944. Istoria aviației române București*: Editura Științifică și Enciclopedică. 1984. pp. p. 217–218

I.A.R. 39, avion de cercetare; I.A.R. 80, avion de vânătoare; I.A.R. 81, avion de vânătoare-bombardament, precum și proiectul I.A.R. 47, avion de recunoaștere. În perioada 1927-1945 producția de avioane a uzinelor I.A.R. Brașov a fost una dintre cele mai prestigioase din România. În afară de avioane și motoare de avion la I.A.R. s-au produs instalații și accesorii pentru armamentul de bord. Acestea sunt: lansatorul de bombe Barbieri, realizat în 1931 pentru avioanele Potez XXV; lansatorul era superior celor procurate din străinătate, turele de mitralieră Grosu pentru avioanele Potez XXV și Potez 54.²

La I.A.R. s-au fabricat pe lângă celule de avion și motoarele necesare. O parte din aceste motoare au fost fabricate sub licență, altele au fost fabricate din subansamble iar altele au fost motoare dezvoltate în cadrul uzinei prin modificarea și îmbunătățirea unor motoare fabricate sub licență. La I.A.R. s-au fabricat diferite avioane sub licență. Aceste licențe erau necesare din mai multe puncte de vedere. De exemplu licența pentru avionul Pzl P 11 era necesară la acel moment deoarece industria aeronautică mondială făcea trecerea de la construcția aeronavelor din lemn la construcția metalică. În acel moment nimeni nu dorea să vândă procedeele de construcție a avioanelor din metal. Astfel singura soluție viabilă pentru uzina I.A.R. era achiziționarea unei licențe pentru un avion construit din metal. Singurii care au fost de acord erau cei de la uzina poloneză PZL. Mai mult uzina I.A.R. a fost obligată să treacă la construcții metalice de un ordin venit din partea Secretariatului Aerului și Marinei care stipula ca aeronautica română nu va mai comanda avioane fabricate din lemn. Un alt exemplu este cel al fabricării în licență a avionului Messerschmitt Bf 109. Deoarece avionul IAR-80 era deja depășit tehnic, iar fabricile germane nu puteau livra României numărul de avioane Messerschmitt Bf 109 s-a luat hotărârea ca acesta să fie fabricat în România. Astfel România putea fabrica un avion modern și în cantitățile necesare înzestrării.

Raidurile aviației americane asupra României în 1943-1944 au pus problema pentru autoritățile militare a dispersării uzinei aeronautice. Amânată între noiembrie 1942 – aprilie 1944 dispersarea IAR a devenit stringentă datorită bombardamentelor americane asupra uzinei, din aprilie și mai 1944. Bombardamentele americane asupra IAR Brașov din 16 aprilie 1944 și 6 mai 1944 au determinat finalizarea dispersării fabricilor și a personalului. În aceste condiții, practic producția uzinei aeronautice a fost oprită timp de câteva luni. Fabrica de Celule a fost dispersată la Caransebeș și Topleț, Fabrica de Motoare la Colibași și Ucea, iar Fabrica de Armament și Accesorii la Câmpulung. Consecințele evenimentelor de la 23 august 1944 s-au repercutat și asupra IAR Brașov. Unitățile armatei sovietice au impus uzinei brașovene confiscarea

2 Ion Gujdu, Gheorghe Iacobescu, Ovidiu Ionescu; et al. (1970). *Aparate de Zbor cu Motor. Construcții Aeronautice Românești 1905-1970*. București: Editura Militară. pp. p. 168

materialului aeronautic importat din Germania și executarea de reparații autovehicule în contul articolului 10 din Convenția de Armistițiu încheiată la 12 septembrie 1944. Aceste abuzuri au produs pierderi financiare care însumau la nivelul anului 1946 peste o jumătate de miliard lei. Nota Subsecretariatului de Stat al Aerului nr. 1431/C secret din 30 septembrie 1944 indica reducerea producției aeronautice la contractul Messerschmitt 109G și Daimler Benz și profilarea întreprinderii pe reparații autovehicule. Anularea contractelor aeronautice și insuficiența resurselor financiare rezultate din reparațiile de autocamioane au condus la propunerea uzinei de a trece la producția de tractoare. A fost aleasă în final licența tractorului Hanomag de 45 CP. Contractul nr. 034237 din 12 octombrie 1945 între Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pe de o parte și IAR Brașov, pe de altă parte marca încetarea producției aeronautice. Manopera utilizată în 1947 la IAR Brașov pentru unele reparații aeronautice însuma 1,1% din totalul manoperei. Denumirea uzinei de R.A.I.A.R. Brașov a fost păstrată până în 1947 când a devenit Întreprinderea Metalurgică de Stat Brașov, iar de la 30 noiembrie 1948 *Societatea sovieto – română pentru fabricarea și desfacerea tractoarelor*. În luna noiembrie a anului 1946, au fost terminate componentele a doua tractoare prototip. Acestea au fost montate în fostul sector de reparații ale motoarelor de avion Mercedes-Benz DB-605 și Junkers-Jumo 211 D, iar în dimineața zilei de 26 decembrie 1946 a ieșit pe ușa halei de montaj primul tractor românesc denumit IAR-22. Tractorul, în greutate de 3400 kg, cu roți metalice, având ghimpi de oțel pe roțile din spate, era echipat cu un motor Diesel de 38 CP ce dezvoltă o forță de tracțiune de 1225 kgf. Primele tractoare fabricate au fost apreciate la mitingurile de la Brașov și București cu ocazia zilei de 1 Mai, lucru care a dus la creșterea rapidă a producției. La data de 1 august 1948, în locul întreprinderii metalurgice s-a înființat Uzina Tractorul Brașov. Astfel după 23 de ani uzina I.A.R. își încheie cariera de fabricant de aeronave. Avea să revină la viață în 1968 sub denumirea de I.C.A., mai apoi fiind denumită I.A.R. Ghimbav .

Prof. Adrian Iliuțeanu

2015 – Anul comemorativ al Sfântului Ioan Gură de Aur și al marilor păstori din eparhii

Sfântul Ierarh Ioan Gură de aur, Arhiepiscopul Constantinopolului (347-407) este cel mai prețuit sfânt al Bisericii răsăritene. Născut în Antiohia a slujit ca diacon, preot și episcop. Mare dascăl al lumii și unul dintre cei Trei mari Sfinți Ierarhi a fost un apărător al dreptei credințe, un mare dascăl al pocăinței și al îndreptării vieții creștine, un mare avocat al demnității umane, apărător al săracilor, văduvelor și orfanilor. Receptarea acestui sfânt în memoria Bisericii și în viața credincioșilor, îndrăgirea lui se deduce din mulțimea lucrărilor sale multiplicat, în mii și mii de copii, traduse și răspândite în zeci de ediții, în aproape toate limbile europene. Scrierile lui sunt foarte diverse, dar cea mai valoroasă dintre toate cărțile sale este **Comentariul la Evanghelia după Matei**, despre care Toma de Aquino a spus că valorează mai mult decât Parisul. **Comentariul la Evanghelia după Ioan**, este mai pastoral și mai profund. Foarte cunoscut, mai ales de preoți este **Tratatul despre preoție** ca, de altfel și **Liturgia** care îi poartă numele. Bun tâlcuitor la Sfânta Scriptură, sfântul este un mare rugător pentru salvarea demnității umane din căderea din păcat. Mulți îl consideră cel mai mare predicator al lumii creștine. A apărut Ortodoxia în fața ereziilor din timpul său, a contribuit la răspândirea credinței (i-a convertit la Ortodoxie pe goții arieni), a îndeplinit o misiune intensă pentru creștinarea populației de la sate, care în vremea lui era încă în mare parte păgână. Mulți îl consideră un mare educator și dascăl în dreapta credință, în educație în general. Principiul de bază al educației este transmiterea de părinți către copiii și tinerii a luminii Evangheliei lui Hristos.

Icoanele cele mai cunoscute ale Sfântului Ioan Gură de Aur.

Și în Țările Române operele sale au circulat intens și au stat la baza a numeroase traduceri în limba română. Sfântul Ioan Gură de Aur ne învață pe toți să iubim pe Hristos și Biserica Sa și, mai ales să iubim sfințenia. Cinstirea față de Sfântul Ioan Gură de Aur este să-i citim scrierile pe care ni le-a lăsat ca pe niște comori de lumină.

Toate aceste considerații și încă multe altele au făcut ca Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române să declare anul 2015 “Anul comemorativ al Sfântului Ioan Gură de Aur și al marilor păstori din eparhii”.

Prof. Ioan Halmaghi

90 de ani de la ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rang de Patriarhie

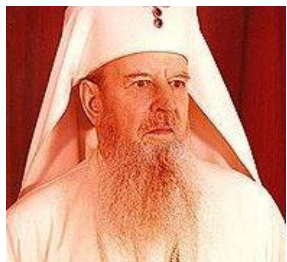
Miron Cristea, pe numele de mirean Elie Cristea (n. 18 iulie 1868, Toplița – d. 6 martie 1939, Cannes, Franța) a fost un publicist, filolog, politician român cu vederi antisemite, senator, regent (20 iulie 1927 - 8 iunie 1930) și teolog, primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române (1925 - 1939). În perioada 1 februarie 1938 – 6 martie 1939, a fost prim-ministru al României. La 7 iunie 1919 a fost ales membru de onoare al Academiei Române.

Patriarhul dr. Miron Cristea s-a născut la 18 iulie 1868, în orașul Toplița (astăzi în județul Harghita), într-o familie de țărani români și a primit la botez prenumele Ilie. După mamă, provenea dintr-o familie greco-catolică.

A făcut studiile la Gimnaziul săsesc din Bistrița (1879 - 1883), la Gimnaziul grăniceresc din Năsăud (1883 - 1887) și apoi la Institutul Teologic din Sibiu (1887 - 1890). Ca elev la liceul din Năsăud, în anul școlar 1886 - 1887, Ilie Cristea a fost ales președinte al societății culturale *Virtus Romana Rediviva*, pe care o prezidase cu trei ani înainte George Coșbuc.

După finalizarea examenului de bacalaureat și absolvirea Academiei Teologice din Sibiu în anul 1890, Ilie Cristea a fost numit învățător-director la Școala confesională românească din Orăștie și a început să colaboreze la *Telegraful Român*. După un an, Mitropolia din Sibiu l-a trimis cu o bursă să studieze la Facultatea de Litere și Filosofie a Universității din Budapesta (1891-1895), unde a obținut la 15 mai 1895 titlul de doctor în filologie. Teza de doctorat este intitulată „Viața și opera lui Eminescu”.

În timpul studenției, a colaborat ca jurnalist la ziarele *Tribuna*, *Dreptatea* și *Gazeta Transilvaniei* și a fost ales secretar al Societății studențești „Petru Maior”. În 1894, pe parcursul desfășurării „procesului memorandiștilor”, împreună cu alți 12 colegi, a redactat un manifest prin care țărani din Ardeal erau chemați să participe în număr cât mai mare la proces. În luna septembrie a aceluiași an, a luat parte în cadrul unei delegații numeroase de studenți ardeleni la Congresul studențesc de la Constanța. În anii 1898 – 1900 a fost redactor la revista *Telegraful Român*.

Prof. Ioan Halmaghi

Versuri populare culese de Patriarhul Miron Cristea. Din fondul de aur al Academiei Române

Puțină lume cunoaște preocuparea primului Patriarh de a aduna versuri, strigături, doine de dragoste, dor și cătănie din Ardealul pe care l-a iubit nespus. Remarcabil este numărul mare de arhaisme și regionalisme, dar și diversitatea stărilor sufletești descrise:

Frunză verde ruptă'n trii,
Dulce-o fost gura Badii
Dulce-o fost ș'amu-i amară
Îndulcește-o, Doamne, iară.

Frunză verde de cicoare
Doru-mi-i de șezătoare,
Doru-mi-i și nice prea,
Dacă nu-i drăguța mea,
Care m-am iubit cu ea.

Mi-o făcut mândra cu mâna
Să mă duc că-i gata cina,
Mi-o făcut mândra cu capul
Să mă duc că-i gata patul.

Vai amar, mândrule amar,
Dragostea noastr'n zădar,
Dragostea noastră cea mare
Ni-o căzut la supărare,
Mie nu, da'ție tare!

De trii ceasuri strâg la poartă
Mândra doarme, doarme moartă;
De trii zile strig la ușă,
Mândra doarme, doarme dusă!

Mândruluț, de dorul tău,
Mă topesc ca inul'n tău,
Mândruluț, de jalea ta,
Mă topesc ca dragostea.

Taie, mamă, tăieței,
Că vin pețitorii mei;
Taie, mamă, și mai lasă,
C'o trecut a tria casă.

Gura dulce de nevastă
Te poartă și pă fereastră.
Și te scot pă unde pot,
Pă su streășină pân pod.

Trii drăguțe-am avut eu
Și le-oiu pune pă olaltă
Și mi-o face una'naltă.

Mult mă mustră bădița,
Mă iubesc cu cineva?
Eu mă jur, el nu mă crede,
Mă iubesc când nu mă vede.
Eu tot numa m'am jurat,
M'am jurat sfântului soare
Să mor de spânzurătoare:
P'ăcăstăi de petrinjei
Pe fune de tăieței,
Cocoșul față să-mi fie,
Cupa de jin mărturie.

Crede-mă bărbate drag
Nime'n lume nu m-i drag,
Cum nu-i vara frunză'n fag,
De m-i drag mi oarecine,
Să n-ai tu hasnă de mine;

Dem-i drag mie altul,
Să n-am hasnă de dracul.
Eu mă jur și tu nu crezi
Că nu mă iubesc când mă vezi.

Popa pentru preoteasa
Fost-a să-și aprindă casa,
Cu diacu-avu noroc
C'o turnat apă pe foc!

Frunză verde baraboi,
Are popa șase boi,
Preuteasa buze moi
Frunză verde de lăptuci
Are popa șase junci,
Preuteasa buze dulci.

Bine-i mămulucă, bine
Cu trii drăguți lângă mine.
Când cu cela mă sfădesc,
Cu cela bine trăiesc,
Când cu cela m'am sfădit
Cu cela bine am trăit.

M'o făcut mama cântând
și ziua la crâșmă bând.

Tot oi bea, îtui-amarul
Pân'oi bea boii și carul.

Săracu mândrușul meu
Mi-i cătană la Brașău
Ș'asteaptă să mă duc eu.
Atuncia să hie rău
Când m'oiu duce,
Mîndruș, eu.

Ducă-se drăguțele,
Ți-o purtat inelele;
Și eu m'aș duce-on picuț
Să hi dat un ineluț.
Da duc-se mândrele
Ți-o purtat inelele.

Mă surată, mă surată!
Ce ești pe mine supărată
Că drăguțul nu ți-l eu
Nici paharul nu ți-l beu.
Na-ți petea din părul meu
Și-ți leagă drăguțul tău
Da ți-l leagă așa de bine
Să nu mă vadă pe mine,
Nu știu cum ți l-ai legat
Că peteaua i-o picat.
Și pe tine te-o lăsat
Și pe mine m'o aflat,
Pe tine că te-o urât
Și pe mine m'o dorit.

Decât cu urât mă culc,
Mai bine trei ani mă duc;
De cât cu urât mă scol,
Mai bine tri ani mă'ntorn.
Decât cu urātu'n casă,
Mai bine cu boală'n oase.
Din boală pop a te scoate,
De la urât nu te poate;
De boală pop'a cetit
De urât n'a pomenit.
Pe unde urâta mere,
Pământul și iarba pere;
Pe unde urâta calcă,
Pământul și iarba sacă.

Prof. Ioan Halmaghi
Preluate din Ziarul "Lumina", oct 2015

130 de ani de Autocefalie a Bisericii Ortodoxe Române și 90 de ani de la ridicarea ei la rang de Patriarhie

Biserica Ortodoxă Română, cu cel mai mare număr de credincioși, cu rădăcini profunde în domeniul cultural, educative și social sărbătorește în anul acesta, 2015, împlinirea a *130 de ani de la recunoașterea Autocefaliei sale (aprilie 1885)* și *90 de ani de la ridicarea sa la rangul de Patriarhie (februarie 1925)*. Cele două aniversări ne crează datoria de a omagia cu recunoștință memoria tuturor acelor care s-au ostenit pentru recunoașterea oficială a celor două fenomene.

Evidențiez faptul că, încă din evul mediu, Ortodoxia românească devenise o mare sprijinoare a Ortodoxiei din țările răsăritene ocupate de otomani. Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol avea mari dificultăți de organizare și viețuire în spațiul stăpânirii otomane. Faptul că Biserica Ortodoxă Română a putut acorda ajutor bisericilor răsăritene înseamnă, de fapt o anumită autocefalie, deoarece un asemenea sprijin consistent putea veni doar din partea unei Biserici cu capacitate de conducere proprie și exprimare responsabilă. Dobândirea oficială se putea obține numai după crearea Statului roman modern, adică după 1859 și 1877. În anul 1881 România a fost ridicată la rang de Regat. Principele Alexandru Ioan Cuza a desfășurat o susținută activitate diplomatică pentru realizarea independenței administrative a Bisericii ortodoxe Române, numită, de poetul național Mihai Eminescu: *”maica spirituală a neamului românesc, care a născut unitatea limbii și unitatea etnică a poporului”*. Cuza a promulgat, la 3 decembrie 1864, **Decretul Organic**, în care se arăta că *“Biserica Ortodoxă Română este și rămâne independent de orice autoritate bisericească străină, în tot ceea ce privește organizarea și disciplina”*. Cererea lui Cuza a primit răspuns abia în anul 1885, ca recunoaștere a maturității spirituale și a libertății administrative și pastorale a unei Biserici dintr-o țară devenită independentă.

Rangul de Patriarhie s-a obținut după înfăptuirea României Mare, când, aproape întregul popor român era cuprins între granițele unui singur stat.

Astfel Ortodoxia românească s-a manifestat cu identitate proprie, păstrând unitatea dogmatic, liturgică și canonică în comuniune cu Ortodoxia universală.

Aceste evenimente au fost rezultatul unei strânse cooperări între Biserică și stat, mai ales în plan diplomatic. Astfel se evidențiază legătura dintre unitatea spirituală și unitatea națională a românilor.

Astăzi, când numeroase crize, inclusiv criza identității spirituale afectează societatea, aceste două sărbători trebuie să fie izvor de înnoire în răspunerile Bisericii față de nevoile societății românești de azi și ale românilor de pretutindeni. Biserica trebuie să se implice în societate în construirea unei lumi mai bune, valorificând experiența ei dobândită de-a lungul istoriei.

**Al. I Cuza
(1859-1866)**

Carol I (1866-1914)

**Patriarhul Miron
Cristea**

Prof. Ioan Halmaghi

Principiul lui Diriclet

“ O teoremă e o scrisoare de dragoste către un necunoscut, către acela care îi prinde nu numai înțelesul ,ci și toate subînțelesurile ”.

Grigore Moisil

Ionel cumpără 6 porumbei de rase diferite. Pentru transport folosește cinci colivii. Constată că pentru a transporta

prumbeii este necesar ca într-o cutie să pună doi porumbei. Sunt multe probleme de matematică cu enunțuri inedite ce pot fi abordate cu mijloace ale gândirii cotidiene, fără a fi nevoie de metode rafinate. În literatura matematică principiul lui Dirichlet

este întâlnit și sub denumirea de „principiul sertarelor” sau „principiul cutiei”, cu precizarea că denumirea de „cutie” desemnează „clase, grupe de obiecte”, stabilite după anumite reguli, iar „obiectele” desemnează lucruri, numere, figuri geometrice etc. Într-o formulare simplă acest principiu revine la observația că dacă avem două cutii în care trebuie puse trei obiecte, într-una din ele va trebui să așezăm cel puțin două obiecte.

Mai general, dacă repartizăm un număr mai mare de n obiecte în n clase, atunci cel puțin într-o clasă vor fi cel puțin două obiecte.

Acest principiu a fost folosit de către Peter Gustav Lejeune Dirichlet într-o lucrare din 1879, dar a fost cu siguranță folosit și anterior: Gauss a folosit acest principiu în Disquisitiones Arithmeticae (1801) și este foarte probabil ca el să fi fost folosit și mai înainte în literatură. În general, principiul cutiei este un principiu de numărare care în ultimul timp a căpătat o mare popularitate. La rezolvarea unor probleme este util de aplicat principiul Dirichlet generalizat:

Se consideră m obiecte care trebuie plasate în n cutii, precum și un număr natural k cu $m > kn$. Atunci pentru orice astfel de plasare va exista o cutie ce va conține cel puțin $k+1$ obiecte.”

Acest principiu îl găsim încă din clasa a V-a în programa de olimpiadă, dar și în rezolvarea altor probleme din gimnaziu sau liceu .

Simplitatea rezolvării problemelor cu acest principiu depinde în mare măsură de cât de reușit vor fi alese “cutiile” și “obiectele”. Deci, pentru aplicarea principiului lui Dirichlet este necesar de indicat cine (ce) sunt “cutiile” și cine (ce) sunt “obiectele”.

Prezentăm câteva exemple.

P1. Într-o școală sunt 1100 de elevi. Să se arate că există o zi în care cel puțin 4 elevi își sărbătoresc ziua de naștere.

Soluție: În această problemă "cutiile" sunt zilele anului. Înseamnă că avem 365 sau 366 de "cutii". Obiectele sunt cele 1100 de persoane. Dacă în cele 366 de cutii am pune în fiecare câte 3 obiecte am avea $366 \cdot 3 = 1098$ obiecte. Se observă că avem mai multe obiecte decât cutii ($1100 - 1098 = 2$), atunci, conform principiului cutiei, vom avea cel puțin o cutie cu patru obiecte. Așadar, vor fi cel puțin patru persoane născute în aceeași zi.

P2. La o lucrare de matematică, cei 25 de elevi ai unei clase au luat note de la 5 la 10, inclusiv. Arătați că există cel puțin 5 elevi care au luat aceeași notă.

Soluție:

Elevii puteau obține notele: 5, 6, 7, 8, 9 sau 10. Acestea vor fi cutiile; în total 6 cutii. Obiectele sunt reprezentate de cei 25 de elevi. Dacă în fiecare cutie vom pune câte 4 obiecte înseamnă că am folosit $6 \cdot 4 = 24$ (obiecte).

Dar erau 25 de elevi (adică de obiecte), așadar într-o cutie vor fi 5 obiecte (elevi). În concluzie, cel puțin 5 elevi au obținut aceeași notă.

P3. Într-o carieră de piatră sunt 50 de blocuri de piatră. Cel mai ușor cântărește 370 kg, următorul cântărește 372 kg și așa mai departe, fiecare cântărește cu 2 kg mai mult decât cel dinaintea lui. Aceste blocuri de piatră sunt transportate fără a fi sparte cu 7 camioane care pot încărca fiecare câte 3000 kg.

Putem transporta toate cele 50 de blocurile de piatră într-un singur transport?

Soluție:

Dacă aflăm cât cântăresc toate cele 50 de blocuri de piatră (20950 kg) și împărțim la 7 (numărul camioanelor) obținem mai puțin de 3000 (cât poate căra un camion). Deci răspunsul ar trebui să fie DA.

Dar, blocurile de piatră nu pot fi sparte. Atunci cum repartizăm cele 50 de blocuri de piatră în 7 camioane?

Ne spune principiul cutiei. Camioanele sunt "cutiile", iar blocurile de piatră sunt "obiectele". Punând în fiecare "cutie" câte 7 "obiecte" am așezat 49 de obiecte ($7 \cdot 7 = 49$). A mai rămas un "obiect" (erau 50 de blocuri de piatră). Înseamnă că într-un camion sunt 8 blocuri de piatră. Presupunând că alegem cele mai ușoare 8 blocuri de piatră ele vor cântări:

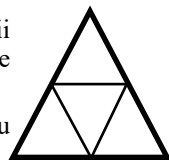
$$370 + 372 + 374 + 376 + 378 + 380 + 382 + 384 = 3016 \text{ (kg)}$$

Dar, într-un camion putem pune cel mult 3000 kg.

În concluzie, nu putem transporta toate cele 50 de blocuri de piatră într-un singur transport.

P4. În interiorul unui triunghi echilateral cu lungimea laturii 1 sunt plasate 5 puncte. Sa se demonstreze că există două puncte din cele 5 cu distanța între ele mai mică decât 0,5.

Soluție: Divizăm triunghiul echilateral cu latura 1 în patru triunghiuri echilaterale cu lungimea laturii de 0,5 (vezi figura).

În unul dintre aceste patru triunghiuri sunt cel puțin două puncte din cele date. Distanța dintre aceste două puncte este mai mică decât 0,5.

P5. În interiorul pătratului de latura 1 sunt așezate câteva cercuri, având suma lungimilor egală cu 10. Să se arate că există o dreapta, care să intersecteze cel puțin patru din aceste cercuri.

Soluție: Se proiectează cercurile pe una din laturile pătratului. Proiecția fiecărui cerc este un segment cu lungimea egală cu lungimea diametrului cercului respectiv. Suma tuturor acestor segmente este $10/\pi$. Cum latura pătratului este 1, conform principiului Dirichlet, există cel puțin patru segmente ce au în comun un punct. Perpendiculara ridicată în acest punct, pe latura pătratului, va intersecta cel puțin patru cercuri.

P6. Să se arate că oricum am alege 51 de numere naturale distincte între 1 și 100, există printre ele două a, b astfel încât a este divizor al lui b .

Soluție:

Problema este un pic mai dificilă fiindcă alegerea cutiilor nu este evidentă. Vom proceda astfel: împărțim mulțimea $A = \{1, 2, 3, \dots, 100\}$ a celor 100 de numere în următoarele submulțimi (cutii):

$A_1 = \{1, 2, 4, 8, 16, 32, 64\}, A_2 = \{3, 6, 12, 24, 48, 96\}, A_3 = \{5, 10, 20, 40, 80\}, \dots, A_{49} = \{97\}, A_{50} = \{99\}$ adică o mulțime A_i este de forma $A_i = \{(2i-1) \cdot 2^k \mid k \in \mathbb{N}, (2i-1) \cdot 2^k \leq 100\}$.

Orice două submulțimi nu au niciun element comun și orice element din mulțimea se află în una din submulțimile A_i . Cum sunt date 51 de numere, cel puțin două dintre ele se vor afla într-o mulțime A_i (bineînțeles, una care cel puțin două elemente). Cum într-o mulțime A_i , oricare ar fi o pereche de elemente, cel mai mic îl divide pe cel mai mare, obținem concluzia

Bibliografie:

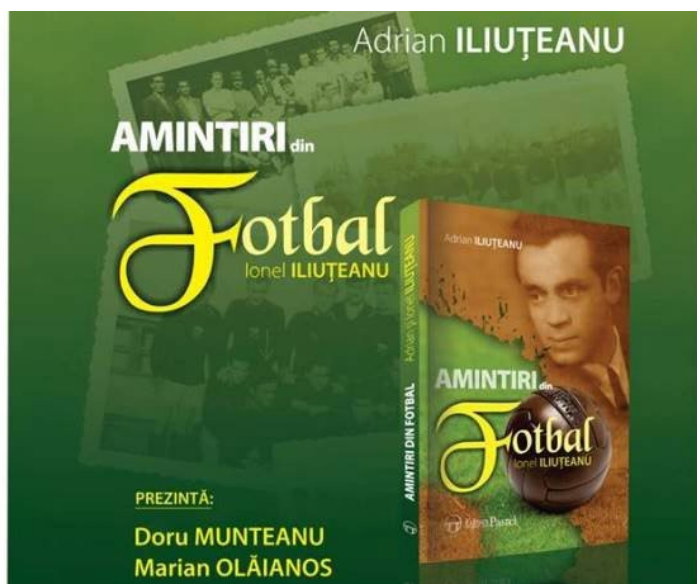
1. Mircea Ganga, *Teme și probleme de matematică*, Ed. Tehnica, București, 1991.
2. D. Bușneag, I. Maftei *Teme pentru cercurile și concursurile de matematică ale elevilor*, Scrisul Românesc, Craiova 1983.
3. A. Ghioca, N. Teodorescu, *Matematica în gimnaziu și liceu*, III/10, Buc., 1987
3. E. A. Morozova, I. S. Petrakov, V. A. Skvortov - *Olimpiadele internaționale de matematică*, Ed. Tehnică, București, 1978

prof. Sorin Cocoradă

Amintiri din Fotbal – Ionel Iliuțeanu

Acesta este titlul cărții, completat cu numele Ionel Iliuțeanu, care va fi lansată astăzi (n.r 21 mai 2015), de la ora 14.00, la Librăria „Șt. O. Iosif” Brașov (str. Mureșenilor nr. 14). În această zi de mare sărbătoare, Înălțarea Domnului și Ziua Eroilor și ziua Împăraților Constantin și Elena, se cuvine să ne îndreptăm gândurile spre cei care s-au jertfit pentru patrie, credință neam și popor.

Ea este dedicată memoriei părinților mei cărora le datorez totul. Această carte cuprinde amintirile tatălui meu despre: familia sa, copilăria, adolescența, tineretea, cât și pasiunea sa pentru sportul rege, fotbalul, pe care l-a practicat de la vârsta de 12 ani până la vârsta de 36 de ani. Volumul „Amintiri din fotbal – Ionel Iliuțeanu” este semnat de Adrian Iliuțeanu, profesor de istorie la Colegiul Național „Unirea” și nimeni altul decât fiul fotbalistului evocat. Au fost invitați să vorbească despre volum scriitorul brașovean Doru Munteanu și binecunoscutul realizator de emisiuni sportive Marian Olăianos.

Prof. Adrian Iliuțeanu

Copilul, făclie vie

Motto:

„Capul copilului nu este un vas pe care să-l umpli, ci o făclie pe care să o aprinzi astfel încât, mai târziu, să lumineze cu lumina proprie.” (Plutarh)

„Educația este ceea ce rămâne după ce ai uitat tot ceea ce ai învățat în școală.”- Albert Einstein

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori – „Descoperirea copilului”)

Cuvântul educație derivă din substantivul „educatio” care înseamnă creștere, hrănire, cultivare. Educația are sarcina de a pregăti omul ca element activ al vieții sociale.

Un rol important în formarea personalității unui tânăr îl are cultura. Mijloacele de consum cultural ale tinerilor sunt în general programele TV, emisiunile radio, ziarele și revistele. Apariția internetului a dus la scăderea numărului elevilor care citesc cărți, merg la teatru sau la cinema cel puțin o dată pe săptămână sau care vizitează muzeele.

Elevii au nevoie ca pe langa variatele cunoștințe dobândite în diverse domenii de studiu să se desăvârșească emoțional și comportamental.

Educația extracurriculară are un rol și în formarea personalității copiilor. Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea de aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii.

Prin asemenea activități, copiii se autodisciplinează, se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. De asemenea, cadrul didactic are posibilitatea să-și cunoască elevii, să-i dirijeze și să le influențeze dezvoltarea.

Scopul activităților extrașcolare ar fi: dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea suportului pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual.

În cadrul excursiilor, copiii își pot descoperi sentimentele, trăirile și respectul față de darurile lui Dumnezeu, față de natură, față de om și realizările sale. Aceștia sunt foarte receptivi la tot ce li se arată, sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens. Astfel, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul diferitelor activități.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale, constituie un mijloc de a descoperi și prețui valorile culturale, etnografice și istorice ale neamului.

În creația noastră populară, pictura pe sticlă ocupă un loc de seamă. Icoana caracterizată printr-o factură naivă, apropiată de sensibilitatea copiilor, o cromatică strălucitoare, prosepțime și valoarea semnificației religioase, dată de conținutul ei simbolic. Privind o icoană, se creează o stare de liniște sufletească, de depășire a frământărilor și tulburărilor interioare. Un copil educat în spiritul credinței, al dragostei pentru Dumnezeu, pentru semenii și frumoși, va ajunge un om sensibil, tolerant cu cei din jur, cu alte cuvinte, un om mai bun.

Există însă și o serie de factori care pot influența negativ bunul mers al activităților extracurriculare, cum ar fi, faptul că, dacă nu se face o analiză de nevoi la nivelul școlii și comunității, activitățile desfășurate nu se pot plia pe nevoile elevilor intervenind dezinteresul, plictiseala, neimplicarea, abandonul, etc. Lipsa fondurilor pentru achiziționarea resurselor materiale necesare desfășurării unor activități extrașcolare, spațiul neadecvat, pot fi componente defavorizante, timpul dacă nu e bine alocat și gestionat, poate duce la timpuri morți și finalizare necorespunzătoare..

De asemenea, în cazul deplasărilor, distanța poate constitui un inconvenient. În unele situații ar fi necesar să se implice și părinții pe lângă reprezentanții instituțiilor sau membrii comunității.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. E necesară o bună organizare și gestionare a timpului, a resurselor umane și materiale. De asemenea, e necesar, să evite critica în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feedback pozitiv. Prin aceste activități li se oferă destindere, încredere, recreere, acces la informare și cunoaștere, voie bună, iar unora dintre ei posibilitatea unei afirmări și o recunoaștere a aptitudinilor. Activitatea extrașcolară dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea copiilor și a tinerilor în actul decizional. Educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității tinerilor. Modelarea, formarea și educația omului, cere timp și dăruire.

Prof. Gabriela Borșan

PROSOPOPEEA COLEGIULUI NAȚIONAL ”UNIREA” – BRAȘOV

Dacă ar exista un seismograf interior, ce ar surprinde acesta, acum, aici? V-ați gândit oare vreodată la un astfel de exercițiu de imaginație? Eu una, până acum, vă mărturisesc că nu? Mi-ar plăcea să vă pot arăta înregistrările! Mă tem însă că oricât de performantă ar fi tehnica, nu vom avea niciodată un PRODUS FINAL (că tot este la modă sintagma). Sufletul nu poate fi scanat și asta pentru că unduțașile sufletului nu pot fi transpuse decât prin ceva inefabil, arareori prin cuvinte potrivite.

Atunci când momentul pare prea solemn, când nu dorim să diminuăm nici emoția, nici magia clipei, căutăm cuvinte potrivite....și nu le găsim.... ne temem să nu banalizăm, ne temem să nu fim repetitivi, să nu divagăm, să nu plictisim sau să nu ratăm momentul kairotic.

Cândva am venit cu o provocare, pentru mulți dintre voi: o prosopopee pornind de la modelul ciceronian. V-am lăsat libertatea absolută... și ați ales: prosopopeea icoanei, a necuvântătoarelor, a ploii, a coroanei regale, a iubirii, a sincerității, prosopopeea cărții, a ceștii de cafea, a focului, a jucăriei, a pâinii, a copacului, a bicicletei, a buchetelor de flori, prosopopeea străzii, a cheii, a războiului, a cărții de povești pentru copii, a ferestrei, a patriei, a gramaticii, prosopopeea limbi latine..... Le-ați ascultat și le-am ascultat cu emoție. Visam în retorica momentelor și la un volum. Aparent, un prozaic element - *finanțarea*

- nu a făcut posibilă împlinirea acestui vis, însă se pare că într-o altă logică mai era ceva de scris... *UN EPILOG* sau, poate, *UN PROLOG*?!

Cert este că mai era ceva de adăugat, că mi-ați lăsat și mie, fără să realizați sau să realizez atunci, o temă nefăcută, o temă ce doar acum se cerea prezentată, în fața a 157 de absolvenți, în această Sală Festivă, în fața profesorilor colegi și a atâtor părinți sau invitați. Da, sic fuit in fatum!

Doar ieri realizam că nimeni nu se gândise, nici măcar eu, la **PROSOPOPEEA COLEGIULUI NAȚIONAL "UNIREA" Brașov**.

Dacă liceul ar putea vorbi acum, v-ar spune cam așa:

*Stau și vă privesc pe toți, vă ascult tăcerile, și știți că nimeni nu a știut mai bine decât mine să o facă. Vă înțeleg emoțiile, întrebările, nedumeririle, spasmele, visele, regretele, nostalgia, pe care vi le-am înțeles oricum mereu. Știți toate acestea atât de bine! Vă văd și lacrimile pe care încercați să le ascundeți acum, mi le-ați încredințat mereu, de ce n-ați face-o și acum? Simt din plin și bătaia inimilor voastre, și dacă nu aș fi fost supus probelor de foc ale atâtor generații, poate că acum m-aș prăbuși. Dar nu, nu o voi face! Voi nici nu știți că emoția voastră de acum îmi consolidează și mai mult temelia. **Sunteți ai mei și sunt al vostru.** V-am primit cu bucurie de viață plină, de la început, v-am pus în suflet starea de zbor, mi-ați încredințat visele voastre și am crezut în ele poate mai mult decât ați crezut voi, mi-ați lăsat lacrimă și zâmbet, prietenii și poezii, muzică și teatru. V-ați simțit aici uneori și prizonieri pentru o oră, pentru o zi... V-am înțeles și această stare și am acceptat să fiu și complicele vostru, când v-ați permis să îmi escaladați zidurile. Alteori, când ghiozdanul vă era prea greu, v-am lăsat băncile drept depozit, nu v-am perceput chirie și nici nu m-am plâns că îmi vine greu știind că veți uita de tema de la chimie sau de la matematică, de eseul semistructurat...am fost alături de voi mereu. V-am urmărit cum ați crescut și cum v-ați maturizat între zidurile mele, sub atenta îndrumare a profesorilor voștri, care v-au fost în toți acești ani dascăli, dar și prieteni, și nu în ultimul rând părinți spirituali. Știu că v-au iubit și că **vă vor iubi mereu la prezent**, chiar și după ce mă veți părăsi, căci profesia de dascăl nu poate fi decât una de iubire! Și din iubire uneori v-au mai certat, din iubire v-au mai taxat cu o câte o notă mai mică, **din iubire v-au dăruit timp și viață**, la orele de curs, dar și în numeroasele ore de pregătire suplimentară pentru proiecte, concursuri, olimpiade, spectacole, întreceri sportive sau excursii de neuitat. Uneori i-ați mai supărat, i-ați mai dezamăgit, dar v-au iertat și au uitat. Știau că sunt inerente astfel de momente. Uneori au mai și obosit, dar au mers mai departe, pentru că ei, dascălii nu știu de odihnă aici pe pământ. **Odihna lor sunteți voi. Bucuria lor sunteți voi.** Da, ei dascălii nu își găsesc liniștea decât atunci când sămânța pe*

care au sădit-o în voi va da roade. **Așa sunt ei , dascălii.**

*Eu unul sunt liniștit, văd dincolo de acest moment, dincolo de zidurile care mă înconjoară, și știu că profesorii voștri v-au oferit cel mai de preț dar: **UN PAȘAPORT PENTRU VIAȚĂ.** Se bucură că ați dat sens **timpului trecut și petrecut împreună, că laolaltă ați făcut din el ETERNITATE,** și își doresc pentru voi tot ce este mai bun și mai frumos: **să aveți un cuvânt de spus oriunde veți ajunge, să nu uitați să iubiți înțelepciunea, să fiți mereu oameni frumoși!***

*Nu vă spun "Rămas bun!", ci doar **"PE CURÂND!"**, pentru că simt că deja vă e dor, **DOR DE ANII DE LICEU, DOR DE STAREA DE ZBOR!** Este însă cel mai frumos dor! Vă las în acest dor, un dor pe care îl puteți alina oricând. Cum? Mereu aici! Adresa mea o știți : Brașov, Bulevardul Eroilor, Nr. 7. Sunt aici , vă aștept oricând să depănăm **AMINTIRI... LA O CEAȘCĂ DE CEAI!***

Până atunci vă binecuvântează pe toți: Să rămâneți în iubire, Să rămâneți uniriști!

Azi, 28 mai, 2015.

Semnează:

AL VOSTRU DRAG LICEU

Prof. MARIA CECILIA ȘOȘU

Colegiul Național "UNIREA" – Brașov

**ZIUA INTERNAȚIONALĂ A DASCĂLULUI
ÎN COLEGIUL NAȚIONAL "UNIREA,, BRAȘOV**

Motto:

”Nu există nicio artă superioară artei educației!”

Părintele ARSENIE BOCA -

“ O școală în care nu se predă nimic este acea școală în care nu se știe cine dă și cine primește, o școală care urmează a fi **O STARE DE SPIRIT** (sau o diversitate de stări de spirit), **PREGĂTIRE PENTRU**. Aceasta este tot ceea ce trebuie să știe un pedagog: că nu cunoștințe caracterizează o activitate de școală, ci *trăirile, dispozițiile ființiale* ale celor implicați într-o astfel de activitate.

...nu se știe cine dă și cine primește pentru că are loc aici o **ÎMPREUNĂ LUCRARE ÎN DRUMUL SPRE DUMIRIRE**.

...nu se știe cine dă și cine primește pentru că unghiul din care privești e mereu altul. A merge pe acest drum al încercărilor înseamnă schimbarea perspectivei ori de câte ori te rupi de tine însuși și te pierzi în împreună-lucrarea cu celălalt, ori de câte ori te lepezi de tine pentru a te dăruii celuiilalt. A te dăruii celuiilalt înseamnă a te metamorfoza odată cu el, a te reorienta dinspre neștiutele cărări spre **DRUMUL DUMIRII**.

Stări de spirit, asta ar trebui dat altora, nu conținuturi, nu sfaturi, nu învățături! **A-l îmbia pe celălalt ...**Asta a tot!

Nu a ține lecții, nu a oferi cunoștințe, nu a desfășura discursuri, ci a crea o anumită dispoziție în intimitatea celuiilalt, a genera o anumită stare de spirit în celălalt, a-l face să vibreze la paradoxala și mereu prezenta *undă fințială*, **a-l pregăti pentru aventurile spiritului ce vor urma.**

Toate acestea înseamnă o ANGAJARE, dintru început, pe anevoiosul (dar în același timp și plin de satisfacție) drum al lui **mitmachen** (al împreună lucrării, al împreună săvârșirii).”

CONSTANTIN NOICA, Jurnal filosofic

Privind educația din această perspectivă, de câțiva ani, elevii uniriști (cu precădere, actuala clasa a XII-a C, căreia în ultimii doi ani li s-au adăugat și clasele a XI-a C și a XI-a A) marchează cu emoție, dar cu multă dăruire Ziua Internațională a Dascălului. Lor li s-au alăturat și elevele din corul colegiului, căci muzica însăși este o sărbătoare și generează sărbătoare. Ce ar fi fost gândurile de mulțumire, simbolicele flori sau tortul festiv, și el personalizat (**Vivant Professores C.N. "Unirea" Brașov!**), fără sublimul piesei *Oameni*, în interpretarea Mariei Luisa Steinesz (absolventa colegiului, singura elevă din județul Brașov, care a obținut media 10 la bacalaureat în anul școlar 2015) sau fără frumusețea piesei *You raise me up*, din care reproduc, în traducere, doar câteva versuri:

"Când tu vii și eu sunt plin de mirare / Mă simt pentru moment ca și cum aș fi veșnic? / Tu mă ridici să pot sta pe munte, / Tu mă ridici să pot umbla prin furtuni. / Pe ai tăi umeri eu sunt puternic, / Căci Tu mă ridici mai mult decât pot fi."/

Iată de ce **Vivant Professores** și **Maxima reverentia magistris** au fost cuvinte care în această zi au fost rostite de către toți elevii uniriști și, mai mult decât atât, la unison ei au rostit și un atotcuprinzător **"VĂ MULȚUMIM!"**

VĂ MULȚUMIM :

- pentru profesia din care faceți zilnic o sărbătoare
- pentru dăruire și pentru răbdare
- pentru revelația de a fi descoperit că suntem mai buni decât credeam
- pentru că ne ajutați să descoperim ce știm să facem și apoi să facem asta din ce în ce mai bine
- pentru că ne faceți să ne simțim importanți
- pentru că ne îndemnați mereu să gândim, să iscodim, să descoperim, să trăim curioși
- pentru că mai aveți timp să ne vorbiți despre ce înseamnă a trăi filocalic
- pentru că ne ajutați să înțelegem adevărurile mari ale vieții, dar mai ales să dăm un sens vieții noastre
- pentru că ne arătați cum să învățăm din greșeli, din eșecuri, cum să fim puternici în restriști
- pentru că ne dați curaj să nu ne fie teamă de întrebări și pentru că ne învățați să ne apărăm convingerile
- pentru că ne dați materia primă (cuvinte, imagini, idei) cu care să ne construim singuri viața
- pentru că nu ne lăsați nicio clipă să uităm că EXCELENȚA ”CO-STĂ” și că fiecare trebuie să decidă cât de mult este dispus ” să plătească”
- Pentru toate acestea și pentru multe altele **vă mulțumim**, dar mai ales **vă mulțumim** pentru **acel ceva inefabil**, pe care ni-l dăruieți zilnic, și **care va face parte din noi pentru totdeauna!**

Cu aleasă prețuire,
elevii Excelenței Voastre

ZIUA CULTURII NAȚIONALE

”Nu credeam să-nvăț a muri vreodată” (Mihai Eminescu)

Camera Deputaților a adoptat, la 16 noiembrie 2010, un proiect de lege prin care ziua de naștere a lui Mihai Eminescu a devenit **Zi a Culturii Naționale**.

Marele filosof Constantin Noica îl numea pe Mihai Eminescu *Omul deplin al culturii românești*. Revelatoare este ideea filosofului privind momentul prim al unei culturi, și anume faptul că acest moment are loc ”în ceasul unic când limba nu este deplin formată și spiritul nu este încă definit. Așa s-a întâmplat și cu Homer, cu Dante, cu Shakespeare sau cu Cervantes, iar la noi cu Eminescu. Rezultă că nu vom avea un al doilea Eminescu, el devenind **Arheul Graiului și Culturii Noastre**”. În *Jurnalul de idei*, filosoful de la Păltiniș, afirma că ”o națiune se poate educa printr-un OM – EMINESCU - și chiar printr-un cuvânt ÎNTRU.”

Reunind cele două idei, elevii uniriști au realizat, în acest timp al confuziei și al cataclismelor valorice, că ne putem educa (reeduca) ÎNTRU EMINESCU, întru unicitatea universului său spiritual, că azi mai imperativ decât oricând se cuvine să ne reamintim cuvintele filosofului ”**Cu numele EMINESCU deschidem porțile spiritului**”. Și cum cheia le este mereu la îndemână, la ceas de sărbătoare (15 ianuarie 2015), elevii Colegiul Național ”Unirea”, Brașov au deschis larg **POARTA SPIRITULUI**. În sala festivă versurile eminesciene (recitate sau cântate în limba română, franceză, engleză, latină, italiană sau germană) au mișcat ”sori și stele”.

La unison, recitatori sau simpli spectatori, elevi și profesori deopotrivă, au pășit cu pietate pe această *poartă a spiritului*.

Prof. Maria Cecilia Șoșu

Activități ale elevilor dedicate Zilei Culturii Naționale

CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE POEZIE "GIOVANI E POESIA" TRIUGGIO (MILANO) – EDIȚIA XXIV

Duminică, 7 iunie 2015, la prestigioasa Villa Canonica din Triuggio (Milano), a avut loc decernarea premiilor Concursului Internațional de Poezie "Giovani e Poesia" - ediția XXIV.

Villa Canonica din Triuggio (Milano)

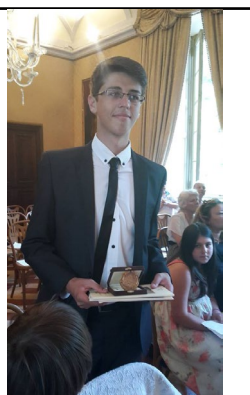
La acest concurs elevul FLOREA MARIUS din clasa a XII-a B a Colegiului Național "Unirea" din Brașov a obținut Premiul al II-lea cu Medalia de Argint (la secțiunea C a concursului) și Premiul Camerei Deputaților din Italia. Este pentru prima dată în istoria acestui concurs când România obține astfel de rezultate.

La ceremonia de premiere a fost prezent, alături de o delegație a Centrului Cultural Italo-Român din Milano, și Domnul George Miloșan, Consul General al României la Milano.

FELICITĂRI elevului MARIUS FLOREA, care a avut șansa să trăiască din plin emoția decernării acestor premii chiar în ITALIA, în patria sonetului!

" Scriu pentru că visez cu ochii deschiși prea mult. Pentru că am prea multe idei fanteziste pe care nu vreau să le uit. Pentru că fiecare carte citită m-a făcut să-l iubesc pe scriitor. Scriind am ocazia să mă joc de-a viața. Când eram mic, aveam un prieten imaginar cu care mă jucam, acum am mai mulți, Este un joc

mai riguros, un joc la care singur am făcut reguli foarte complicate, dar care nu și-a pierdut componenta de bază, amuzamentul. Nu scriu mult, dar nu pentru că nu am ce, ci pentru că literatura e un domeniu foarte vast, unde greu e să fii original. Poate uneori mă preocupă prea mult ideea aceasta, de a fi original. Uneori sunt perfecționist, scriu ceva și revin asupra aceluși text, poezie sau proză, de o sută de ori. A o sută una oară îmi dau seama că nu există nimic perfect și revin la realitate, mulțumindu-mă cu ce a rămas, fără să am o idee clară, iar după ce termin, descopăr în acel text un sens ascuns la care nici nu m-am gândit în timp ce am scriam. Este un exercițiu bun de auto-cunoaștere, inconștientul omului fiind mult mai sincer decât conștientul lui.” – Marius Florea

Prof. coordonator, Maria Cecilia Soșu

MĂ IARTĂ ȘI ÎȚI MULȚUMESC! SCRISOARE DESCHISĂ ZORICĂI LAȚCU-TEODOSIA

În paginile din anuarul anterior mă întrebam dacă va fi posibilă o întâlnire a uniriștilor brașoveni cu Poezia Zoricăi Lațcu Teodosia, dat fiind faptul că pe 8 august 2015 aveau să se împlinească 25 de ani de când poeta cu suflet de monahie a urcat la *Osana Luminii*.

Și cum tot ceea ce visezi sau gândești cu suflet curat se împlinește doar la **TIMPUL HĂRĂZIT ÎMPLINIRII** (pe 17 martie 2015, dată la care se împlineau 98 de ani de când Zorica Lațcu își făcuse, parafrazându-l pe Lucian Blaga, *intrarea în cântecul zilei*), la Casa de Cultură a Studenților din Brașov, elevii uniriști, în parteneriat cu Asociația Social-Culturală "Suflet Transilvan" și cu Asociația Studenților Creștini Ortodocși din România, filiala Brașov, au susținut un recital din poezia religioasă a celei care cu ani în urmă (mai exact în anul 1936) absolvise Liceul "Principesa Elena", azi Colegiul Național "Unirea" Brașov. Au pus suflet în acest recital poetic elevii Maria Luisa Steinesz, Sergiu Oglage, Vlad Pelin, Ana Maria Micu, Adriana Popovici, Andrei Robert Bălan și Christine Razec. Le-au fost alături, de cealaltă parte a scenei, profesorii care i-au încurajat și i-au susținut în acest demers: prof. Luminița Cocoș, prof. Gabriela Borșan, prof. Adrian Iliuțeanu, și nu în ultimul rând foarte mulți colegi.

Apoi, printr-o tainică minune, mi-a fost dat să particip, pe 8 august 2015, la Simpozionul IN MEMORIAM ZORICA LAȚCU TEODOSIA, desfășurat

la Mănăstirea Vladimirești (județul Galați), mănăstire unde se află mormântul monahiei cu suflet de poezie. Au participat la acest eveniment Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Casian Crăciun, Arhiepiscopul Dunării de Jos, Preasfințitul Părinte Visarion, Episcopul de Tulcea, prof. univ. dr. Lucia Balint, Pr. lect. univ. dr. Nicolae Jan, de la Facultatea de Teologie din Alba Iulia, conf. univ. dr. George Enache, de la Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați, actrița Manuela Golescu, dar și mulți alți preoți, profesori, teologi, oameni de cultură sau simpli mireni care într-un fel sau altul au cunoscut-o pe Zorica Lațcu Teodosia.

Și, cum *mysteria mysteria invocant*, elevii uniriști au susținut, la invitația Părintelui Prof. Dr. Cornel Toma, pe 15 noiembrie 2015, la Biserica "Sfântul Ioan Botezătorul" și "Sfântul Mina" din Cartierul Noua, Brașov (unde Înaltpreasfințitul Laurențiu, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului a oficiat Sfânta Liturghie), **recitalul poetic "Venim și noi"** prin care au readus în atenția și în sufletul brașovenilor poezia Zoricăi Lațcu Teodosia.

Pentru toate aceste vise împlinite, la ceas de taină, îmi permit să-i trimit *ex tempore* Zoricăi Lațcu Teodosia o *Scrisoare*:

Lângă un veac aproape trecut mai stăruie o casă, o stradă, o școală, unde **un nume**, parcă predestinat, și-a făcut intrarea în cântecul zilei. Mă iartă căci toate acestea ar fi trebuit să poarte un nume: **Zorica Lațcu**, sau măcar **un semn**: "**Pe aici a trecut EA, Zorica Lațcu.**"

A fost apoi un timp în care te-aș fi putut cunoaște aievea. Mă iartă că acest timp nu am știu să-l intuiesc, ca să îi pot da apoi un sens. Poate că în tot acest timp pașii noștri s-au petrecut, s-au intersectat... Mă iartă că nu i-am recunoscut! Mă iartă că atât de târziu în piept mi s-a trezit *un dor*, ce nu-i al meu, doar tu-îl

știi... E dorul, chemarea versului tău. **Vers primit în dar și ca dar euharistic.** De atunci neliniștit este sufletul meu când nu se poate odihni pe treptele tăcerii, adânc în sine, acolo unde orice vorbă pierе.

Mă iartă pentru toate clipele în care în iureșul vieții nu mai pot plânge pe file de acatist! Mă iartă că nu am știut la timpul potrivit să caut volumul OSANA LUMINII, ediția cu frumoasa copertă realizată de Părintele Tău drag, azi atât de drag nouă tuturor. Cât aș vrea să port în brațe mereu OSANA LUMINII! Mă iartă că nu o pot face așa cum ți-ai dori! Mă iartă că nu pot vorbi zilnic despre tine celor dragi, că sunt neputincioasă (limite de timp, limite ale firii umane...)! Mă iartă că nu pot striga lumii, dar mai ales că nu o pot convinge să te caute, să te citească. Ar trebui să strig, dacă nu lumii întregi, măcar neamului meu românesc, că ești **O TAINĂ** a poeziei creștine, care a întrupat trăirea într-o măiastră suferință, într-un imn al comuniunii *susurând pe file de acatist în anafura rugăciunii, că fiecare vers al tău este un spic de grâu, care rodește însutit, care se dăruiește în pâine, care se împarte în lumină, care se împărtășește Neamului și lui Dumnezeu.* Ai fost și vei rămâne mereu **TEODOSIA. CE DULCE CHEMARE!** Te-ai dăruit total Lui Dumnezeu și prin El implicit nouă tuturor. Mă iartă pentru că nu am știut și nu știu să dau lumii de știre că *ai fost și că rămâi cea mai bună gazdă a iubirii, mereu un sonet pentru oaspeți de seară, un acatist peste care se aștern mângăritare de trăire mistică.*

Recital de poezie „*Venim și noi*”

Simt că deja m-ai iertat și țin să-ți mulțumesc pentru *acea clipă kairotică*, în care m-ai îmbrățișat, tainic, fără să știu cine ești, și de atunci nu m-am mai putut dezlipi din această îmbrățișare. Am înțeles, la scurt timp totul, ai fost acel ceva care lipsea în puzzle-ul vieții mele. Acum este lumină și pace în sufletul meu. Îți mulțumesc Bunului Dumnezeu pentru că în momentul Creației ex nihilo a așezat în acele *seminales rationes* și întâlnirea aceasta, ex tempore, dintre noi.

Îți mulțumesc pentru fiecare cuvânt al versurilor tale, care pare a fi furat de la zeii din Olimp, purtând dulceața ambroziei.

Îți mulțumesc pentru ești un **mărturisitor teolog**, parcurgând un drum total **de la Filologie la Teologie**. Îți mulțumesc pentru cea mai frumoasă lecție pe care o poate învăța un filolog: și anume că **filologul trebuie să caute ca un prooroc sensul Luminii din cuvânt**. Am descoperit astfel în poeziile tale, ceea ce profesorul Onisifor Ghibu remarcase de mult timp: **INSPIRAȚIA DE PROOROC, DUHUL DE APOSTOL și DEVOTAMENTUL DE EVANGHELIST**.

Și pentru că poezia ta este un DAR euharistic promit să fac tot ce îmi va sta în putință să aduc la întâlnirea cu acest dar pe cei pe care destinul mi-i va scoate în cale!

Prof. Maria Cecilia Șoșu

**La mormântul Zoricăi Lațu Teodosia - Cimitirul Mănăstirii
Vladimirești (jud. Galați)**

AMINTIRI ... LA O CEAȘCĂ DE CEAI

"Fiecare nouă ceașcă de ceai are propria individualitate...are o poveste de spus, care este numai și numai a ei."

(Okakura Kakuzo, *Cartea Ceaiului*)

A devenit, credem noi, o tradiție ca, în cadrul evenimentelor dedicate Zilei Colegiului Național "Unirea" Brașov, uniriștii de ieri să se întâlnească și să se regăsească într-un spațiu drag, **acasă, în marea familie uniristă**, depănând amintiri la o ceașcă de ceai alături de uniriștii de azi.

Emoția acestor întâlniri este mereu reciprocă. Anul acesta au depănat amintiri și au retrăit emoțiile anilor de liceu invitații noștri de onoare: **Anna Farkaș, Cristina Gheorghe, Loredana Plumb și prof. Nicolae Purcăroiu.**

Vineri, 23 ianuarie 2015, ora 9.30, Sala 16 (Corpul B)

AMINTIRI... LA O CEAȘCĂ DE CEAI

ÎNTĂLNIRI ȘI REGĂSIRI ÎNTR-UN SPAȚIU DRAG:
ACASĂ ...ÎN MAREA FAMILIE UNIRISTĂ

invitați: ANNA FARKAȘ
CRISTINA GHEORGHE
LOREDANA PLUMB
NICOLAE PURCĂROIU

"Fiecare nouă ceașcă de ceai are propria individualitate...
are o poveste de spus, care e numai și numai a ei."
(Okakura Kakuzo, Cartea Ceiului)